Ο ΑΘΗΝΑΪΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΠΕΡΙ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ ΚΑΘΕΣΤΩΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

Ὁ Ἀμερικανὸς πρεσβευτὴς κ. Ἄλλεν ἐξέφρασεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν εὐχὴν ὅτι τὰ ἐρυθρὰ καθεστῶτα τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Ἀλβανίας δὲν θὰ διατηρηθοῦν ἐπὶ πολύ. Αὐτὴν τὴν εὐχὴν καὶ ἐλπίδα τοῦ Ἀμερικανοῦ πρέσβεως εἶναι βέβαιον ὅτι συμμερίζονται καὶ οἱ ὑποφέροντες λαοὶ τῶν δύο χωρῶν. Ὅλοι, ὅμως, γνωρίζομεν ὅτι δὲν ἀρκοῦν αἱ εὐχαὶ καὶ αἱ ἐλπίδες. Χρειάζεται αἱ μεγάλαι δυνάμεις τῆς Δύσεως, ὅπως, ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία, νὰ μὴ παρεμβάλλουν τὰ ἐγωϊστικὰ καὶ ἰμπεριαλιστικὰ των συμφέροντα εἰς τὸν δρόμον τῶν ὑποδούλων λαῶν τῆς Εὐρώπης πρὸς τὴν ἀπελευθέρωσίν των. Ὁ κ. Ἄλλεν, ἀτυχῶς, ἐλησμόνησε νὰ προσθέσῃ τὴν σχετικὴν χρησιμωτάτην παρατήρησιν.

Η ΑΥΓΗ

Ο κ. ΑΛΛΕΝ ΕΠΕΜΒΑΙΝΕΙ ΕΙΣ ΤΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν τολμᾶ οὔτε νὰ σκεφθῇ ὅτι πρέπει νὰ διαμαρτυρηθῇ γιὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ πρεσβευτὴς μιᾶς ξένης χώρας κατὰ τὴν περιοδείαν του στὴν Βόρειο Ἑλλάδα, ἐξετόξευσε ἐμμέσους ἀπειλὰς κατὰ τῶν γειτονικῶν μας χωρῶν καὶ εὐηγγελίσθη τὴν ἀνατροπὴν τοῦ καθεστῶτος των. Διότι, ἁπλούστατα, ὁ κ. Ἄλλεν δὲν εἶναι ἐδῶ γιὰ νὰ δέχεται διαμαρτυρίας, ἀλλὰ γιὰ νὰ δίνῃ διαταγὰς καὶ νὰ κάνῃ ὅ,τι θέλει. Τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Ἀμερικανὸς πρεσβευτὴς ἐπενέβη μὲ τὶς δηλώσεις του στὰ ἐσωτερικὰ ἄλλων χωρῶν—τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Ἀλβανίας—ποὺ προσφάτως ἀκόμη ἐξεδήλωσαν τὴν προθυμίαν των νὰ βελτιώσουν τὰς σχέσεις των μὲ τὴν Ἑλλάδα, δὲν ἔχει καμμία ἰδιαιτέρα σημασία γιὰ τὴν κυβέρνιν Καραμανλῆ. Διότι, ναὶ μὲν καὶ ὁ ἴδιος ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὡμίλησε πρὸ ἡμερῶν περὶ βελτιώσεων τῶν σχέσεων μὲ τὶς ἀνατολικὲς χώρες, ἀλλ' ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἐτολμοῦσε νὰ ἀρνηθῇ, ἐὰν τοῦ ἐζητεῖτο, «νὰ καλύψῃ μὲ τὴν κυβερνητικὴν εὐθύνην» καὶ τὶς δηλώσεις τοῦ κ. Ἄλλεν.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

"ΕΥΤΥΧΩΣ, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΣΥΓΓΕΝΗΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ,,

Μοῦ διηγήθησαν τό ἑξῆς ἀνέκδοτον : Εἰς ἡμέραν καθ' ἣν ἐπιτρέπεται ἡ κυκλοφορία αὐτοκινήτων μὲ περιττὸν ἀριθμόν, ἀστυφύλαξ σταματᾶ ἕνα αὐτοκίνητον, ποὺ ἔφερε ζυγὸν ἀριθμόν.

«Δὲν γνωρίζετε ὅτι σήμερα δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κυκλοφορία τοῦ αὐτοκινήτου σας ; » Ἐρωτᾶ τὸν ὁδηγόν.

«Τὸ ἐγνώριζα, ἀλλὰ εἶχα κάποιαν ἐργασίαν βιαστικὴν ἐργασίαν».

«Λυποῦμαι, ἀλλὰ πρέπει νὰ πάρω τὰ στοιχεῖα σας. Τὸ ὄνομά σας ;»

«Γεώργιος Καραμανλῆς», ἀπαντᾶ ὁ ὁδηγός.

«Τὸν πρωθυπουργὸν τί τὸν ἔχετε ; » ἐρωτᾶ ὁ ἀστυφύλαξ.

«Εὐτυχῶς τίποτε. Μὴν ἀνησυχεῖτε», τοῦ λέγει ὁ ὁδηγός.

Καὶ ὁ ἀστυφύλαξ, κατόπιν λούτου, δὲν τοῦ πῆρε τὰ στοιχεῖα.

ΗΩΡΑ

ΟΙ ΦΥΜΑΤΙΚΟΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Εἰδικὸς ἰατρὸς ἐξετασθεὶς ὡς μάρτυς εἰς τὴν περίφημον πλέον δίκην τοῦ Σισμανογλείου εἶπεν ὅτι, συμφώνως πρὸς τὰς στατιστικάς, οἱ φυματικοὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀνέρχονται εἰς 60—70.000. Καὶ ἐν τῷ μεταξύ, οἱ λυμεῶνες διεκήρυσσαν ὅτι καλῶς κατέφαγαν τὸ ἀτυχὲς σανατόριον διότι... δὲν ὑπάρχουν πλέον φυματικοὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα! Καὶ τοὺς ἐσιγοντάρησεν ἐνόχως τὸ ὑπουργεῖον.

ΗΡΩΔΟΤΟΝΗ

Ο Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ ΔΙΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ

Ὁ Ν. Καζαντζάκης, εἰς τὸν ὁποῖον ἐτέθησαν ἐρωτήματα σχετικὰ μὲ τὰ ἐν Οὐγγαρίᾳ γεγονότα καὶ τὴν δυνατότητα ὑπάρξεως πνευματικῆς ἐλευθερίας εἰς κομμουνιστικὰ καθεστῶτα, ἔδωσε τὴν κάτωθι ἀπάντησιν:

«Τὰ ἐρωτήματά σας δὲν εἶναι τόσο ἁπλᾶ ὅσο νομίζετε. Μιὰ ἀπάντηση μὲ τὸ ναὶ ἢ μὲ τὸ ὄχι δὲν μπορεῖ νὰ δοθῇ. Θᾶταν πολὺ λειψὴ κι' ἐπιπόλαιη. Ὅλοι ἔχουν ἄδικο. Ὅλοι εἶναι ὑποκριτές. Τά μεγάλα λόγια, Δικαιοσύνη, Ἐλευθερία, Δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου μᾶς τὰ λένε γιὰ νὰ κρύψουν τὴν ἀτιμία καὶ τὴν ἀδικία. Πῶς λοιπὸν μπορῶ ν' ἀπαντήσω χωρὶς νὰ κάνω γενικὴ ἀνακεφαλαίωση τῆς ἀτιμίας καὶ τῆς ἀδικίας; Στὸ τηλεγράφημα ποὺ μοῦ ἔστειλαν οἱ Οὔγγροι διανοούμενοι ἀπαντησα, ὅπως ἴσως ξέρετε ἔτσι: «Ὡς Ἕλληνας ποὺ βαθύτατα ὑποφέρω γιὰ τὸν στραγγαλισμὸ τῆς ἐλευθερίας στὴ Κύπρο ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους, ἐνοῶ καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον καὶ συμμετέχω στὸν ἀγῶνα τοῦ οὐγγρικοῦ λαοῦ γιὰ τὴν ἐλευθερία».

Καὶ σὲ ἄλλες διαμαρτυρίες τῶν διανυουμένων στὴν Εὐρώπη ἔλαβα μέρος. Ἀργότερα ἴσως βρῶ τὸν καιρὸ νὰ κάμω ἀναλυτικὴ ἀπάντηση ποὺ νὰ μὴ δίνει λαβὴ σὲ καμμιὰ παρεξήγηση. Τώρα δὲν ἔχω καιρὸ κι' ὁ πόνος εἶναι πολὺ πρόσφατος κι' ἡ ὀργὴ ἀκόμα δὲν καταστάλαξε. Σᾶς παρακαλῶ λοιπὸν νὰ μὲ συμπαθᾶτε.»

Τὰ κλειστὰ σχολεῖα τῆς ὑπαίθρου

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. Β. ΒΡΟΝΤΙΑ

Τὸ νὰ λέγεται ὅτι μόνον τώρα καὶ ὡρισμένα σχολεῖα μένουν κλειστά, ὅπως ἀνεγράφη προχθές, ὅτι τὸ σχολεῖον Καλάνου—Φαρρῶν εἶναι κλειστὸν ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου, εἶναι ἐμπαιγμός, διότι συνήθως τὰ σχολεῖα τῆς ὑπαίθρου εἶναι κλειστὰ ἢ ἄνευ ἐπαρκοῦς προσωπικοῦ, ἐνῷ τὰ σχολεῖα τῶν πόλεων ἔχουν καὶ ὑπεραρίθμους.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἔρχεται εἰς ὀξεῖαν ἀντίφασιν πρὸς τὰς ἐπαγγελίας τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία τόσας σπουδαιοφανεῖς διεκήρυξεν ἀποφάσεις διὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ καὶ τῆς ἀστυφιλίας. Μὲ σχολεῖα κλειστὰ δὲν πολεμεῖται οὔτε ὁ ἀναλφαβητισμός, οὔτε ἡ ἐπιδημία τῆς ἀστυφιλίας.

Ἐὰν ὑπῆρχε πραγματικὴ δημοκρατικὴ καὶ ἐθνικὴ συναίσθησις καὶ ἀντίληψις τῶν λυπηρῶν ἐπακολουθημάτων τοῦ κλεισίματος τῶν σχολείων θὰ ἔπρεπεν ἡ ἐπιβολὴ κυρώσεων νὰ ἦτο ἄμεσος καὶ παραδειγματική. Τὰ γραφεῖα τῶν Ἐπιθεωρητῶν νὰ κλείσουν καὶ οἱ ἐπιθεωρηταὶ νὰ ἀπολυθοῦν ὡς περιττοί. Τὸ δὲ ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ ἡ Νομαρχία νὰ ὑψώσουν μεσίστιον σημαία εἰς ἔνδειξιν πένθους.

Εἶχε δίκαιον ἕνας φιλόσοφος ποὺ ἔλεγεν ὅτι ἡ οἰκονομία καὶ ἡ τσιγκουνιὰ στὴν ἐκπαίδευσι τοῦ λαοῦ ἀποτελεῖ σπατάλην τοῦ δημοσίου χρήματος. Τὰ παιδιὰ τῶν κλεισμένων σχολείων θὰ γίνουν ἄτακτα στοιχεῖα καὶ τὸ Κράτος θὰ ἀναγκασθῇ νὰ δαπανήσῃ πολλὰ γιὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα, γιὰ δικαστήρια, γιὰ φυλακὲς κ.τ.λ.

Κοντεύομε σχεδὸν νὰ καταλάβωμε τὰ πρωτεῖα στὴν ἀγραμματωσύνη ἢ μᾶλλον τὴν ἔχομε, γιατὶ δὲν πρέπει νὰ θεωροῦνται γραμματισμένοι ὅσοι ἔμαθαν λίγα κολυβογράμματα στὰ ἀγροτικὰ σχολεῖα. Καὶ ἡ ἐντύπωσις καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀγραμματωσύνης εἶναι ἀπὸ ἐθνικῆς ἀπόψεως λίαν ὀδυνηρά.

Ἐνθυμοῦμαι στὰ 1919, ὅτε συνεζητεῖτο ἡ συνθήκη εἰρήνης εἰς τὸ Παρίσι, ὁ τότε πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀείμνηστος Ἐλευθ. Βενιζέλος τηλεγραφικῶς μᾶς ἐκοινοποίει τὰ ὑπομνήματα τῶν Βουλγάρων στὴ συνδιάσκεψι, ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἔλεγαν οἱ Βούλγαροι : «Καὶ θὰ παραχωρήσετε τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην πολιτισμένα διαμερίσματα στὴν Ἑλλάδα, ἡ ὁποία κατέχει τὰ πρωτεῖα στὴν ἀγραμματωσύνη ;» καὶ ἔφερον στατιστικὰς ἀπὸ ἑλληνικὰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικά. Θυμοῦμαι τὴν ἀγωνίαν τοῦ Προέδρου μέχρις ὅτου λάβει τὰ σχετικὰ ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἐπίσης θυμοῦμαι τὴν στενόχωρον θέσιν μας ἐπὶ δύο βραδυὲς ποὺ βρεθήκαμε στὸ Ὑπουργεῖο γιὰ νὰ μπαλώσωμε τὰ ἀμπάλωτα. Αὐτὴ εἶναι ἡ κατάντια μας. Καὶ θὰ εἶναι ἐφ' ὅσον τὴν ἐκπαίδευσιν δὲν τὴν κανονίζει ἡ ἀνάγκη μορφώσεως τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ οἱ ψυχροὶ ἀριθμοὶ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου.

Καὶ ἐσημειώθη κίνησις γιὰ τὴν καταπολέμησι τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος καὶ ἱδρύθη καὶ μιὰ πολυμελὴς καὶ δυσκίνητος ἐπιτροπὴ στὸ Κέντρον καὶ τὸ ἀποτέλεσμα «δὲν εἶχαν χρήματα» νὰ πληρώσουν τοὺς δημοδιδασκάλους (!) ἐνῷ ἂν ὑπῆρχε ὄρεξις τὸ πρᾶγμα ἐλύετο μὲ μιὰ μονοκνδυλιά. Οἱ διδάσκοντες νὰ πληρώνωνται κατὰ μῆνα ἀπὸ τὴ Νομαρχία ἀνελλιπῶς ὑπὸ προσωπικὴν των εὐθύνην.

Ἄμα βλέπετε σχηματισμὸ ἐπιτροπῶν ἀπὸ ὑπουργούς, Μακαριωτάτους, διευθυντὰς Τραπεζῶν νὰ εἶσθε βέβαιοι γιὰ τὴν ἀποτυχία. Γιὰ τοὺς μεγάλους ὁ χορὸς καλὰ κρατεῖ. Ἂς εἶναι καλὰ ὁ μανδαρινισμὸς καὶ ἡ γραφειοκρατία ποὺ ὅλοι ξεφορτώνουν σ' αὐτὴ καὶ ὅλοι εἶναι ἐν τάξει. Τὰ παιδιά των μορφώνονται στὰ σχολεῖα καὶ μὲ πλῆθος δασκάλων. Γιατί νὰ χαλάσουν τὴ ζαχαρένια τους ; Τί θὰ τοὺς ἀναγκάσῃ νὰ θυμηθοῦν τὴ σοφὴ ρῆσι : «Ὁ ἀνοίγων ἐν σχολεῖον κλείει μίαν φυλακήν».

Β. ΒΡΟΝΤΙΑΣ

ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ : Θωμᾶς Ἔντισον 5ον

1. Ὁ Ἔντισον ἐπλησίαζεν ἤδη πρὸς τὸν σκοπὸν ὁ ὁποῖος ἦτο μία πρόκλησις πάνω ἀπὸ ἕνα αἰῶνα—τὸν διὰ πυρακτώσεως φωτισμόν. Τὸ κύριον πρόβλημα ποὺ τὸν ἀπασχολοῦσε ἦτο ἡ εὕρεσις ὑλικοῦ πληρώσεως τοῦ λαμπτῆρος ὥστε νὰ ἀνθίσταται αὐτὸ εἰς τὴν μεγάλην θερμότητα τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος.

2. Ἑκατοντάδες πειράματά του ποὺ κατέληξαν εἰς ἀποτυχίαν ἀποτελοῦν δεῖγμα τῆς ἀδαμάστου θελήσεως τοῦ Ἔντισον. Τέλος τὴν 21 Ὀκτωβρίου τοῦ 1879 κατεσκεύασε τὸν πρῶτον λαμπτῆρα μὲ ἀνθρακοποιημένο νῆμα καὶ ξεχύθηκε τὸ πρῶτο φῶς ποὺ ἐπρόκειτο νὰ φέρῃ ἐπανάστασιν στὸν πολιτισμόν.

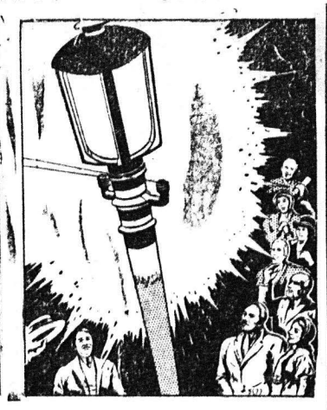

3. Μία νέα ἐποχὴ εἶχεν ἀρχίσει. Ἀπὸ τὸ ἐργαστήριο τοῦ Ἔντισον ἐξῆλθον δυναμό, γεννήτριες καὶ συσκευὲς ποὺ ἐπρόκειτο νὰ ἐπεκτείνουν τὰ ὅρια τοῦ θαύματος τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτὸς εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ νὰ φωτίσουν ἀγροκτήματα, ἐργοστάσια, σπίτια καὶ πόλεις.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

νομικὰ μέτρα ποὺ σταθεροποιοῦν τὴν ἐξέλιξι τῆς οἰκονομίας καὶ ἀπομακρύνουν τὴν πιθανότητα ἐπικινδύνων κλυδωνισμῶν, καὶ ἀφ' ἑτέρου οἱ κοινωνικὲς ἀσφαλίσεις ποὺ ἐξασφαλίζουν τὸν ἐργαζόμενο ἀπὸ τὴν ἀνέχεια σὲ περίπτωσι ἀτυχήματος ἢ γήρατος. Σύμφωνα μὲ τὴν Ἀμερικανικὴ νομοθεσία ἕνας ἐργαζόμενος ποὺ πραγματοποιεῖ σήμερα 350δολ.τὸ μῆνα, θὰ πάρῃ μόλις φθάσῃ τὰ 65 χρόνια σύνταξι 108 δολ. τὸν μῆνα ἢ ἂν εἶναι παντρεμένος 162 δολ. Ἐπειδὴ δὲ ὅλες οἱ βιομηχανικὲς ἐπιχειρήσεις ἔχουν καὶ τὰ δικά τους συνταξιοδοτικὰ ταμεῖα, ὁ βιομηχανικὸς ἐργάτης θὰ πάρῃ μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσί του ἀπὸ τὴν ἐνεργὸ ὑπηρεσία, ἐκτὸς τῆς συντάξεως ἀπ' τὶς κοινωνικὲς ἀσφαλίσεις καὶ τὴν σύνταξι ποὺ τοῦ χορηγεῖ ἡ ἐπιχείρησις. Ἡ σύνταξις αὐτὴ στὶς ἐπιχειρήσεις ὀρυχείων, αὐτοκινήτων, πετρελαίων, ἐνδυμάτων, χάλυβος κτλ ἀνέρχεται εἰς 100 ἕως 120 δολ. τὸν μῆνα. Ἐὰν δὲ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι 115 ἑκατομμύρια Ἀμερικανῶν ἔχουν ἀσφάλειαν ζωῆς ἢ γήρατος ἢ ἀσθενείας προκύπτει ὅτι ἕνα μεγάλο ποσοστὸ ἀπ' τὴν οἰκονομικὴ ἀβεβαιότητα ποὺ πιέζει τοὺς ἐργαζομένους σὲ ἄλλες χῶρες δὲν ὑπάρχει στὶς Ἡν. Πολιτεῖες.

Ἕνας ἄλλος παράγων ποὺ ἐνισχύει τὸ αἴσθημα τῆς οἰκονομικῆς ἀσφαλείας εἶναι ἡ ἀποταμίευσις. Βέβαια ἡ πολιτεία μόνον ἐμμέσως ὑποβοηθεῖ τὴν αὔξησι τῶν ἰδιωτικῶν ἀποταμιεύσεων. Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ἔμμεση ἐνθάρρυνσις δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητη. Ἐπὶ παραδείγματι ἡ πολιτεία ἐγγυᾶται ὅτι οἱ καταθέσεις ἑνὸς ἀτόμου μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 10.000 δολ. εἶναι ἀπόλυτα ἐξησφαλισμένες. Ἐφ' ὅσον δὲ ὑπάρχουν χιλιάδες ἀνεξάρτητες Τράπεζες, ἕνα ἄτομο καταθέτοντας τὰ χρήματά του σὲ διάφορες Τράπεζες, μπορεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ ὅλες του τὶς οἰκονομίες ἀπὸ κάθε ἀντιξοότητα. Ἐξ ἄλλου ἡ ἐξασφάλισις σχετικὰ ὑψηλοῦ εἰσοδήματος γιὰ τὴν μεγάλη πλειονότητα τῶν Ἀμερικανῶν συντελεῖ στὴν τεράστια αὔξησι τῶν ἀποταμιεύσεων. Σύμφωνα μὲ τὶς ἐπίσημες στατιστικὲς οἱ συνολικὲς ἀποταμιεύσεις τῶν Ἀμερικανῶν ἀνήρχοντο τὸ 1955 σὲ διακόσια περίπου δισεκατομμύρια δολλάρια.

Οἱ ὀπαδοὶ τοῦ κολλεκτιβισμοῦ καὶ τῆς διευθυνομένης οἰκονομίας ἐπιτίθενται συχνὰ κατὰ τῆς Ἀμερικανικῆς οἰκονομίας μὲ τὴν κατηγορία ὅτι στερεῖται προγραμματισμοῦ καὶ γι' αὐτὸ ἀποτελεῖ κίνδυνο γιὰ τὴν διεθνῆ κοινότητα. Ἀπ' ὅσα σύντομα καὶ κατ' ἀνάγκην στοιχειώδη ἀναφέραμε παραπάνω γιὰ τὸν ρόλο τῆς πολιτείας ὅπως τὸν ἀντιλαμβάνονται οἱ Ἀμερικανοὶ προ κύπτει, νομίζω, πὼς ὑπάρχει ἕνας εὐρὺς προγραμματισμὸς ἐκ μέρους τῆς πολιτείας ποὺ δίδει τὶς γενικὲς κατευθύνσεις χωρὶς νὰ ἀναμιγνύεται στὶς λεπτομέρειες τῆς ἐφαρμογῆς. Ἡ οἰκονομικὴ νομοθεσία καὶ τὰ κεβερνητικὰ μέτρα ποὺ χαρακτηρίζουν τὴν Ἀμερικανικὴ οἰκονομικὴ πολιτικὴ τῆς τελευταίας τριακονταετίας εἶναι ἀπόδειξις τῆς ὑπάρξεως ἑνὸς προγράμματος ποὺ ἐνῶ ἔχει ὅλη τὴν ἀπαιτουμένη ἐλαστικότητα ὥστε νὰ προσαρμόζεται πρὸς τὶς ἐναλλασσόμενες περιστάσεις ἐν τούτοις δίδει στὴν οἰκονομία τὶς βασικὲς κατευθύνσεις ποὺ ὁδηγοῦν στὴν γενικὴν εὐημερίαν. Κατὰ τὴν Ἀμερικανικὴ ἀντίληψι, οἰκονομικὴ ἐλευθερία σημαίνει ὅτι ἡ πολιτεία δίδει στὸ οἰκονομικὸ σύστημα τὴν ἀπαραίτητη ὤθησι γιὰ νὰ βρῇ τὴθέσι της κάθε οἰκονομικὴ μονάδα.

Ἀντίθετα, οἰκονομικὴ δουλεία σημαίνει πὼς τὸ κράτος ἐπιβάλλει ἐκ τῶν ἄνω τὴν θέσι κάθε οἰκονομικῆς μονάδος. Βλέποντας κανεὶς τὰ καταπληκτικὰ ἐπιτεύγματα τοῦ ἀμερικανικοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος εἶναι δύσκολο νὰ πῇ πὼς ἡ ἀντίληψις αὐτὴ τῶν Ἀμερικανῶν εἶναι σφαλερή. Ὁ προγραμματισμὸς τῆς οἰκονομίας δὲν περιορίζεται στὸν κυβερνητικὸ τομέα. Κάθε ἐπιχείρησις προγραμματίζει καὶ σχεδιάζει ἐπιστημονικὰ τὴ δράσι της. Ἕνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα καθήκοντα τοῦ διοικητικοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐπιχειρήσεων εἶναι ἀκριβῶς ὁ προγραμματισμός. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ σύγχρονος τύπος τοῦ μάνατζερ, τοῦ ἐπιχειρηματίου, προϋποθέτει πλήρη οἰκονομικὴ μόρφωσι. Οἱ διευθύνοντες σήμερα τὴν ἀμερικανικὴ βιομηχανία εἶναι μηχανικοί, οἰκονομολόγοι, στατιστικολόγοι. Γιὰ νὰ ἀνεβῇ σήμερα τὶς βαθμίδες τῆς διοικήσεως τῆς βιομηχανίας ἕνας νέος χρειάζεται δίπλωμα πανεπιστημίου καὶ πλατειὰ γενικὴ μόρφωσι ἐκτὸς ἀπὸ ἐξαιρετικὴ διοικητικὴ ἱκανότητα. Γιὰ ὅποιον ἔχει τὰ προσόντα ὁ δρόμος εἶναι ἀνοικτός. Ἡ παιδεία ἔτσι ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τοὺς βασικοὺς παράγοντας τῆς διαμορφώσεως τοῦ ἀμερικανικοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος. Τόσο οἱ ἐκπρόσωποι τῆς πολιτείας ὅσο καὶ οἱ ἡγέτες τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν ἐπιχειρήσεων ἔχουν βασικὰ τὴν ἴδια ἐκπαίδευσι καὶ ἐκτὸς ἀπὸ λεπτομερειακὲς διαφορὲς πιστεύουν βασικὰ στὴν ὀρθότητα τοῦ συστήματος.

ΔΗΜ. Γ. ΚΟΥΣΟΥΛΑΣ

ΑΥΡΙΟΝ : Τὸ τελευταῖον ἄρθρον

Ἡ Αἴγυπτος ἀπελαύνει Ἰσραηλίτας

ΑΘΗΝΑΙ. (Ἰδ. Ὑπηρ.). Τὰ «Νέα τοῦ Ἰσραήλ». Ἐπίσημον δελτίον Τύπου τῆς ἐνταῦθα διπλωματικῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Ἰσραήλ, ἀναγράφει τὴν πληροφορίαν ὅτι περὶ τὰ 80 ο/ο τῶν Ἑβραίων τῆς Αἰγύπτου ἤτοι περὶ τὰ 35.000 ἄτομα περίπου, ἀπελαύνονται καὶ ἐκδιώκονται ἀπὸ (τὴν χώραν εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννήθησαν καὶ ἔζησαν. Προσέτι, κατεσχέθησαν ὅλαι αἱ περιουσίαι αἱ ἀνήκουσαι εἰς τοὺς Ἑβραίους καὶ ὅσοι εἶχον τὴν αἰγυπτιακὴν ὑπηκοότητα ἐστερήθησαν αὐτῆς.

Εἰς τοὺς Ἑβραίους τῆς Αἰγύπτου, ἐδόθη διορία 48 ὡρῶν διὰ νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ αἰγυπτιακὸν ἔδαφος, ἄλλως θὰ ἐνεκλείοντο εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως καὶ φυλακάς.

Κατὰ τὸ αὐτὸ δελτίον μέχρι στιγμῆς ἐνεκλείσθησαν εἰς τὰ στρατόπεδα συγκεντρώσεως καὶ τὰς φυλακὰς ἄνω τῶν 3.000 ἀτόμων ἀμφοτέρων τῶν φύλων καὶ πάσης ἡλικίας. Γέροντες, ἀσθενεῖς καὶ παιδία ἀναμένουν εἰς τοὺς λιμένας τῆς Αἰγύπτου ἓν ὁποιονδήποτε μέσον μεταφορᾶς διὰ νὰ ἀναχωρήσουν.

Ἐπίσης δημοσιεύει μήνυμα τοῦ πρωθυπουργοῦ τοῦ Ἰσραὴλ κ. Δαβὶδ Μπὲν Γκουριόν : «Τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη λέγει ὁ κ. Μπὲν Γκουριόν, εἶναι ὑπεύθυνα διὰ τὴν τύχην τῶν 5000 Ἑβραίων τῆς Αἰγύπτου καὶ διὰ τὴν ἀναγέννησιν τοῦ φασισμοῦ καὶ ἀντισημιτισμοῦ. Ἡ παγκόσμιος συνείδησις δὲν πρέπει νὰ σιωπήσῃ ἐνώπιον τῆς ἀπανθρώπου πολιτικῆς τοῦ Αἰγυπτίου δικτάτορος ὅστις ἐφαρμόζει τὰ συστήματα τοῦ Γερμανοῦ προκατόχου καὶ διδασκάλου του. Τὸ 1933 οὐδεὶς εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον ἐπίστευεν ὅτι θὰ ἐπραγματοποιοῦντο τὰ διδάγματα τοῦ «Μάϊν Κὰμπφ» καὶ ὅμως 6.000.000 Ἑβραίων ἐθανατώθησαν ὑπὸ τῶν Ναζί. Σήμερον, ὁ Αἰγύπτιος δικτάτωρ διανέμει εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας του χιλιάδες ἀντιτύπων τῆς ἀραβικῆς μεταφράσεως τοῦ βιβλίου τοῦ Χίτλερ. Μόνον μία ἔγκαιρος διαμαρτυρία καὶ καταδίκασις τῶν πράξεων αὐτῶν δύναται νὰ σώσῃ τὸν ἐλεύθερον κόσμον ἀπὸ τὸν νασσερισμὸν ὅστις ἀκολουθεῖ τὰ ἴχνη τοῦ ναζισμοῦ.

Ἐπιστολαὶ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ

Τὸ ΙΚΑ ἀντικρούει παράπονα

Ἐλάβομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματος τοῦ ΙΚΑ :

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς, ὅπως, εὐαρεστούμενοι, ἀνακοινώσητε εἰς ἀπάντησιν ἐπιστολῆς τοῦ ἠσφαλισμένου Γεωργοπούλου Ἀλέκου, δημοσιευθείσης εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 30)11)56 ὑπὸ τὸν τίτλον «ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΤΟΥ ΙΚΑ» τὰ κάτωθι :

Ι) Ὁ ἠσφαλισμένος Γεωργόπουλος Ἀλέκος, ἠσθένησεν ἐκτάκτως τὴν 9)11)56 περὶ ὥραν 6.15 μ.μ. καὶ προσέφυγεν εἰς μὴ συμβεβλημένον μετὰ τοῦ Ἱδρύματος ἰατρόν. Ἀκολούθως ὑπέβαλε δικαιολογητικὰ ἀποδόσεως τῶν ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης προκληθεισῶν δαπανῶν καὶ τῷ ἀπεδόθησαν, λόγῳ τοῦ ἐπείγοντος, τὰ κάτωθι ποσά :

α) Δρχ. 40, διὰ μίαν ἔκτακτον κατ' οἶκον ἐπίσκεψιν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 10 παρ. 2 τοῦ Κανονισμοῦ Ἀσθενείας τοῦ ΙΚΑ, ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὸ ἀπὸ 17)7)30 Προεδρικὸν διάταγμα «περὶ Κανονισμοῦ τῆς Ἰατρικῆς ἀμοιβῆς».

β) Δρχ. 15 δι' ἀμαξαγώγιον, ὅπερ ποσὸν καὶ κατέβαλε καὶ γ) δρχ. 7 δι' ἀξίαν ἐπειγούσης ἀνάγκης φαρμάκων, τῶν ὑπολοίπων μὴ ἐγκριθέντων, καθ' ὅσον ὁ ἀσθενὴς εἰσῆλθεν ἀμέσως εἰς τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον, δι' ὃ καὶ ἐκρίθησαν παρὰ τῆς Ὑγειονομικῆς ἡμῶν Ὑπηρεσίας, ὡς μὴ ἀπαραίτητα.

Κατὰ τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως ὁ ὡς εἴρηται ἠσφαλισμένος δὲν ἤσκησε τό, ὑπὸ τοῦ Νόμου, προβλεπόμενον ἔνδικον μέσον, τῆς αἰτήσεως θεραπείας ἐνώπιον τῆς παρ' ἡμῖν Τοπικῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

ΙΙ) Ὡς πρὸς τὸ ἐπίδομα Ἀσθενείας : Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 38 παρ. 1 καὶ 37 παρ. 1 ἐδ. α' τοῦ Α.Ν. 1846)51, ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὸ ἄρθρον 39 παρ. 1 ἐδ. γ' τοῦ Ν.Δ. 2698)53, τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιδόματος ἀσθενείας ἰσοῦται πρὸς τὰ 50 ο/ο τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς ἀσφαλιστικῆς κλάσεως εἰς ἣν ἀνήκει ὁ ἠσφαλισμένος, κατὰ τὰς περισσοτέρας ἡμέρας ἐργασίας ἐκ τῶν 30 τελευταίων ἡμερῶν ἀπασχολήσεως, τῶν πραγματοποιηθεισῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους τοῦ προηγουμένου ἐκείνου καθ' ὃ ἔλαβε χώραν ἡ ἀναγγελία τῆς ἀνικανότητος. Προκειμένου περὶ ἠσφαλισμένων, δικαιουμένων ἐπιδόματος ἀσθενείας καὶ νοσηλευομένων εἰς πάσης φύσεως θεραπευτήρια, δαπάναις τοῦ Ἱδρύματος, ἐφ' ὅσον δὲν βαρ